Τὰ Ἀνέκδοτα.

Βιβλίον περὶ ψυχῆς [α]. Ὁμιλία εἰς τό, Κύριος ἔκτισέ με [β]. Ἑρμηνεία εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Σολομῶντος, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον [γ]. Λόγους εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῆς στηλογραφίας [δ]. ἐκ τούτου δὲ τοῦ λόγου καὶ τὸ ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ ὑπόμνημα, τὸ ἐν σελ. 350. Εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ἀναβαθμῶν, καὶ εἰς τὸν ή καὶ ιδ' Ψαλμ. [ε] Περὶ τοῦ Μελχισεδὲκ [ς]. ἐκ τούτου ἔοικε καὶ τὸ ἐν σελ. 198. τῆσδε τῆς βίβλου ὑπόμνημα. Βιβλία ὀκτὼ κατὰ Ἀρειανῶν [η].

ΕΦΡΑΙΜ ὁ ὅσιος Σύρος μὲν ἦν τὸ γένος, πατρὶς δ' αὐτῷ ἡ Νίσιβις [θ]. τὴν κατὰ μοναχοὺς δὲ ἐκ νέας τῆς ἡλικίας ἀσκηθεὶς φιλοσοφίαν, ἐπὶ πλεῖστον παιδείας κατὰ τὴν Σύρων φωνὴν ἐπέδωκε, παρ' οὐδενὸς μεμαθηκώς, ἀλλ' αὐτοδίδακτος γενόμενος [ι]. περὶ δὲ τὸ 360. ἔτος ἀκμάσας [κ], μέχρι τοῦ τῆς διακονίας κλήρου προέβη [λ]. καὶ γὰρ αἰσθόμενος ψήφου ἐπισκοπῆς αὐτῷ ἐνεχθείσης, εἰς τὴν ἀγορὰν ἐνέβαλε, καὶ παραπαίοντα ἑαυτὸν ἐδείκνυ, ἕως οὗ εὑρὼν καιρὸν καὶ ἀποδρὰς, μέχρις οὗ ἕτερος ἐχειροτονήθη διέλαθεν [μ]. καὶ εἰς μὲν τὴν Καισάρειαν ἀφίκετό ποτε διὰ τοῦτο καὶ μόνον, ἵνα τὸν οὐρανοφάντορα ἱστορήσῃ Βασίλειον [ν]· εἰς δὲ τὴν Ἔδεσαν ἐν ἔτει 378. [ξ] λιμοῦ καταλαβόντος, ἵνα τοῖς ἐκεῖ πένησιν ἐπικουρήσῃ, τοὺς πλουτοῦντας εἰς οἶκτον προτρέψας καὶ ἔλεος. ὃ δὴ καὶ τελέσας, ἐπεὶ ὁ λιμὸς ἐπαύσατο, εἰς τὸ οἴκημα ἐπανιὼν ἐν ᾧ καὶ πρότερον ἐφιλοσόφει, μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο [ο].

Τῆς ἐν Ὀξον. ἐκδόσεως τῶν τοῦ ἁγίου συγγραμμάτων πολλῷ πληρεστέρα τε καὶ ἀκριβεστέρα ἡ ἐν Ῥώμῃ κατὰ τὸ 1732-1746. ἔτος γενομένη, καὶ ἐξ συνταχθεῖσα τόμοις. ὧν τρεῖς μὲν ἑλληνικῇ καὶ ῥωμαϊκῇ ἐτυπώθησαν γραφῇ, τρεῖς δὲ τῇ Σύρων καὶ Ῥωμαίων. καὶ τῶν μὲν πρώτων οἱ δύω περιέχουσι πάντα τὰ ἐν Ὀξον. ἐκδοθέντα, ἔτι δὲ καὶ λόγους δέκα πλείονας ὁ δεύτερος· ὁ δὲ τρίτος 105. μὲν ἑλληνιστὶ καὶ ῥωμαϊστὶ, 21. δὲ ῥωμαϊστὶ μόνον. τῶν δὲ δευτέρων ὁ μὲν πρῶτος περιέχει ἐξήγησιν εἰς τὴν Πεντάβιβλον, εἰς τὸν Ἰησοῦν, εἰς τοὺς Κριτὰς, καὶ εἰς τὰς δ' Βασιλείας· Ὁ δὲ δεύτερος ἐξήγησιν εἰς τὸν Ἰώβ, Ἡσ. Ἱερεμ. Θρην. Ἰεζ. Δαν. Ὡσ. Ἰωὴλ Ἀμ. Ἀβδ. Μιχ. Ζαχ. Μαλαχ. Λόγους ιά ἐξηγητικοὺς εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς τῆς Γραφῆς τόπους. Λόγους ιγ' εἰς τὴν τοῦ Κυρίου Γέννησιν. Λόγους νς' πολεμικοὺς κατὰ αἱρέσεων. Ὁ δὲ τρίτος, Λόγους πζ' κατὰ τῶν πολυπραγμονούντων. Λόγους γ' εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν. Λόγον α' κατὰ Ἰουδαίων. Νεκρωσίμους κανόνας πε'. Λόγους δ' περὶ τοῦ αὐτεξουσίου τῆς ἀνθρωπίνης θελήσεως. Παραινέσεις ος' εἰς μετάνοιαν. Λόγους ιβ' περὶ τοῦ ἐν Ἐδὲμ παραδείσου. καὶ Λόγους ιη' διαφόρους. Ἀνιαρὸν δὲ τὸ μὴ ἅπαντα καὶ τῷ καθ' ἡμᾶς ἐκδοθῆναι λόγῳ *.

ΗΣΥΧΙΟΣ ὁ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίας πρεσβύτερος, ἤκμασε μὲν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου ἀνθῶν τῆς διδασκαλίας τῷ λόγῳ, ἐτελεύτησε δὲ περὶ τὸ 433. ἔτος. [π] τὰ δ' ἄλλα τὰ περὶ αὐτοῦ ἄδηλα.

Κἂν μὴ τὸ, Ἱεροσολύμων πρεσβύτερος ὁ κώδ. γράφῃ, τοῦτον ποιητὴν τῶν ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ ὑπομνημάτων ἡγούμεθα, διά τε ἃ συνέγραψε, καὶ διὰ τὸ προσκεῖσθαι τῷ Ἡσυχίῳ τὸ, Ἱεροσολύμων, ἐν τῇ εἰς τὴν Πεντάτευχον σειρᾷ τῇ παρὰ Φαβρικίου μνημονευομένῃ [ρ].

Τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ
Τὰ Φερόμενα.

Στιχηρὸν, ἤτοι κεφάλαια εἰς τοὺς ιβ' Προφήτας [σ]. Βιβλία ζ' εἰς τὸ Λευϊτικόν [τ]. Λόγος περὶ Ἀναστάσεως [υ]. Βίος Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου [φ].

Τὰ Ἀνέκδοτα ἢ Ἐκλελοιπότα.

Ὑπομνήματα εἰς τὸν Ἰεζεκιὴλ καὶ Ἰώβ [χ]. Ὑπομνήματα εἰς τοὺς Ψαλμοὺς [ψ]. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον. Εἰς Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου, καὶ Δαβὶδ θεοπάτορα [ω]. Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία [2α].

ΘΕΟΔΟΤΟΣ ὁ τῆς ἐν Γαλατίᾳ Ἀγκύρας ἐπίσκοπος [2β], περὶ τὸ 430. ἔτος ἀκμάσας [2γ], τῷ θείῳ Κυρίλλῳ γενναίως κατὰ Νεστορίου συνηγωνίσατο ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἔφεσον οἰκουμενικῇ ἁγίᾳ Συνόδῳ [2δ]. τίνες δ' αὐτῷ πατέρες, καὶ τίς ἡ πατρὶς, καὶ ὁποῖος ὁ βίος, ἄδηλα.

Τῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ
Τὰ Ἐκδεδομένα.

Ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Λόγος εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Σωτῆρος. Ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν Ἐφέσῳ πρὸς Νεστόριον ἐν ἡμέρᾳ Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ [2ε]. Εἰς τὸ σύμβολον τῶν ἁγίων ἐν Νικαίᾳ πατέρων τῶν τιή. [2ς] Εἰς τὴν ἁγίαν Θεοτόκον, καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα [2η].

Τὰ Ἀνέκδοτα ἢ Ἐκλελοιπότα.

Περὶ τῆς Θεότητος τοῦ ἁγίου πνεύματος [2θ]. Οἱ πρὸς Λαῦσον λόγοι κατὰ Νεστορίου ἐν τόμοις ἕξ [2ι]. Λόγοι ἕξ· Εἰς τὰ φῶτα. Εἰς τὸν Ἠλίαν καὶ τὴν χήραν. Εἰς τὸν ἅγιον Πέτρον καὶ Ἰωάννην. Εἰς τὸν χωλὸν τὸν καθήμενον πρὸς τὴν ὡραίαν πύλην. Εἰς τοὺς τὰ τάλαντα λαβόντας. Εἰς τοὺς δύω τυφλοὺς [2κ]. Φέρεται δὲ καὶ βιβλίον αὐτοῦ ψευδεπίγραφον. ὅπερ ὡς διαβολικῆς μεθοδείας εὕρημα ἐξήλεγξεν ἡ ἁγία οἰκουμενικὴ ἑβδόμη Σύνοδος [2λ].

Τὸ, Θεόδοτος, μόνον γράφει ὁ τοῦ Ἡγεμόνος κώδ. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ἐν τοῖς τῶν ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων καταλόγοις Θεόδοτος ὁ Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος, ὁ περὶ τὸ 423. ἔτος ἀκμάσας [2μ]. ἐπεὶ δ' ὁ Ἀγκύρας καὶ πλειόνων συγγραμμάτων ποιητὴς, κἂν τῇ χειρογράφῳ εἰς τὰς

(α) Σώζ. ἀποσπασμ. παρὰ Θεοδωρήτ. ἐν διαλ. 1, 2 καὶ 3. (β) Σώζ. παρὰ τῷ αὐτ. ἀποσπασ. ἐν βιβλ. 1. κεφ. 8. τῆς Ἱστορ. καὶ ἐν διαλ. 1, 2, καὶ 3. (γ) Μνεία ἐν τῇ 6 πράξ. τῆς ζ' οἰκουμ. Συνόδ. (δ) Παρὰ Θεοδωρήτ. ἐν διαλ. 2. (ε) Παρὰ τῷ Αὐτ. ἐν διαλ. 1, καὶ 3. (ζ) Παρ' Ἱερωνύμ. ἐν τῇ πρὸς Εὐάγρ. τὸν πρεσβύτερ. ἐπισ. τῇ ἐν Τόμ. 2. σελ. 220. (η) Παρὰ Φωτ. ἐν κώδ. 225, καὶ 229. καὶ παρὰ Δαμασκ. ἐν Τόμ. 2. σελ. 314. τῶν Παραλ. καὶ παρὰ Ἱερωνύμ. αὐτ. (θ) Νίσιβις, ἣν Ἀντιόχειαν Μυγδονίας τινὲς ὀνομάζουσιν ἐν μεθορίῳ κειμένη τῶν Περσῶν καὶ Ῥωμαίων ἡγεμονίας. ὁ Θεοδώριτ. ἐν βιβλ. 2. κεφ. 4. τῆς Ἱστορ. ὁ δὲ Βαυδράντ. ἐν τῷ Λεξ. πόλις ἐν Μεσοποταμίᾳ ἐγγὺς τοῦ ποταμοῦ Τίγρεως. (ι) Ὁ Σωζόμ. ἐν βιβλ. 3. κεφ. 16. (κ) Ὁ Οὐδῖν. (ἐν Τόμ. 1. σελ. 494.) ὁ δὲ Κάβ. (ἐν Τόμ. 1. σελ. 235.) περὶ τὸ 370 ὁ δὲ Ἀνώνυμ. (εἰς τὸν βίον τοῦ Ἐφρ.) Ἐν Ἐδέσῃ, φησὶν, ἐγεννήθη ὑπὸ γονέων εὐσεβῶν ἐν ἔτεσι Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως. τὸ δὲ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως χειρόγρ. (παρὰ Φαβρικ. ἐν τῷ 1. μέρ. τοῦ 5. βιβλ. σελ. 319.) ἤσκησεν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ πρώτου βασιλέως, ἤκμασε δὲ μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ Οὐάλεντος, ὑφ' οὗ καὶ ἐτελειώθη. (λ) Ὁ Σωζόμ. αὐτ. ὁ δὲ Ἀμφιλόχ. (ἐν σελ. 36. τοῦ 1. Τόμ τῆς ἑρμην. ἐκδόσ.) εἴγε δὴ τοῦ Ἀμφιλοχ. γνήσιος γόνος ὁ λόγος. πρεσβύτερον αὐτὸν χειροτονηθῆναι φησιν ὑπὸ τοῦ μεγάλου Βασιλείου. οὗ τινος τῇ εὐχῇ καὶ τὸ ἑλληνιστὶ λαλῆσαι παρὰ Θεοῦ ἔλαβεν. (μ) Ὁ Σωζόμ. αὐτ. (ν) Αὐτὸς ὁ Ἐφρ. ἐν τῷ εἰς τὸν Βασίλ. ἐγκώμ. (ξ) Ὁ Κάβ. αὐτ. ὁ δὲ Φαβρίκ. αὐτ. ἐν ἔτει 375. (ο) Ὁ Σωζόμ. αὐτ. *) Θαυμάσαι ἄν τις, φησὶν ὁ Φώτ. (ἐν κώδ. 196.) ὅσον μὲν ἐμβαθύνεται τὸ πάθος, ὅσον δ' αὐτῶν ἀποστάζει τὸ ἡδύνον, καὶ ὅλως εἰς ὅσον βρύει τὸ ἦθος. ἡ δὲ λέξις καὶ τὰ σχήματα, οὐ θαυμαστὸν εἰ πρὸς τὸ κοινότερον τῆς ὁμιλίας καὶ ἠμελημένον νένευκεν. οὐ γὰρ εἰς τὸν γεννήτορα τῶν νοημάτων, ἀλλ' εἰς τοὺς ταῦτα μεταφρασαμένους ἡ αἰτία διαβαίνει. ἐπεὶ οἵ γε τῆς σύρας φωνῆς τὴν ἀκρίβειαν ἠσκημένοι, ἐπὶ τοσοῦτον ταῖς λέξεσι καὶ τοῖς σχήμασιν αὐτὸν ἴσασιν εὐδοκιμῆσαι, ὡς ἀμφήριστον εἶναι, πότερον διὰ ταῦτα, ἢ διὰ τὸν ἐν αὐτοῖς νοῦν ἡ τοσαύτη χάρις καὶ δύναμις τῶν ἐκείνου πρόσεσι λόγων. οὐ θαυμαστὸν οὖν ἡ τῆς φράσεως ταπεινότης· ἀλλ' ἐκεῖνο θαυμαστὸν, ὡς καὶ διὰ χυδαιότητος τοιαύτης ῥημάτων τηλικαύτη σωτηρία καὶ ὠφέλεια τοῖς προσιοῦσι προχεῖται. (π) Ὁ Θεοφάν. ἐν τῇ χρονογραφ. σελ. 71, ἢ 57, καὶ σελ. 79. ἢ 63. (ρ) Ἐν τεύχ. 7. σελ. 731. (σ) Ἐξεδόθη ἐν τῇ Ἀμβεργίᾳ ἐν ἔτει 1604. (τ) Ἐξεδ. ῥωμαϊστὶ μόνον ἐν μὲν τῇ Βασιλ. κατὰ τὸ 1527. ἔτος. ἐν Παρισ. δὲ, κατὰ τὸ 1581. (υ) Ἐξεδ. ἐν τῇ τοῦ Κομβεφισ. βιβλιοθ. Ἡσυχίῳ τῷ θεολόγῳ ἐπιγεγραμμένος. (φ) Ἐξεδ. παρὰ τῶν Βολανδ. σὺν ἄλλοις ἐν τῇ 15. Μαρτίου. (χ) Μνεία παρὰ Κονράδ. ἐν τῷ προοιμ. Προκοπ. τοῦ Γαλ. ὅρα Φαβρίκ. ἐν βιβλ. 2. μέρ. 2. σελ. 244. (ψ) Σώζ. χειρόγρ. Ἐνετίῃσιν. ὅρα τὸν Φαβρίκ. αὐτ. (ω) Μνεία παρὰ Φωτ. ἐν κώδ. 269, καὶ 275. ἐν οἷς καὶ ἀποσπασμ. (2α) Παρὰ τῇ ἑ συνελεύσει τῆς ἑ. οἰκουμ. Συνόδ. (2β) Ὁ Φωτ. ἐν κώδ. 231. (2γ) Ὁ Κάβ. ἐν Τόμ. 1. σελ. 415. καὶ ὁ Φαβρίκ. ἐν τεύχ. 9. σελ. 269. (2δ) Ὅρα τὴν 3. πράξ. τῆς αὐτῆς Συνόδ. καὶ τὴν 6. τῆς ἑβδόμ. (2ε) Ἐξεδόθη σὺν τῇ 3. πράξ. τῆς ἐν Ἐφέσ. Συνόδ. (2ς) Ἐξεδ. ἐν Ῥώμῃ κατὰ τὸ 1669. καὶ ἐν Παρισ. κατὰ τὸ 1675. ἔτ. (2η) Συνεξεδ. τοῖς τοῦ Ἀμφιλοχ. συγγραμ. ἐν Παρισ. κατὰ τὸ 1644. ἔτ. τοῦ Θεοδότου δεῖξιν. ὅρα τόν τε Κάβ. καὶ τὸν Φαβρ. αὐτ. (2θ) Μνεία παρ' αὐτ. τῷ Θεοδότ. ἐν τῷ συμβόλ. τῶν ἐν Νικαίᾳ πατέρ. ἐν σελ. ἐχ. (2ι) Ἐν τῇ 6. πράξ. τῆς ζ' οἰκουμ. Συνόδ. (2κ) Παρ' αὐτῇ τῇ Συνόδ. αὐτ. (2λ) Αὐτ. (2μ) Ὁ Κάβ. ἐν Τόμ. 1. σελ. 455.